

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾**

z dnia..... 2007 r.

**w sprawie minimalnej ilości materiału siewnego, jaka powinna być użyta do
obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych**

Na podstawie art. 40d ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minimalna ilość materiału siewnego, jaka powinna być użyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych, wynosi:

- 1) 200 kg – w przypadku pszenicy zwyczajnej;
- 2) 150 kg – w przypadku żyta populacyjnego lub syntetycznego;
- 3) 80 kg – w przypadku żyta mieszańcowego;
- 4) 150 kg – w przypadku jęczmienia;
- 5) 180 kg – w przypadku pszenżyta;
- 6) 180 kg – w przypadku owsa;
- 7) 150 kg – w przypadku łubinu (żółtego, wąskolistnego lub białego);
- 8) 200 kg – w przypadku grochu siewnego;
- 9) 80 kg – w przypadku wyki siewnej;
- 10) 300 kg – w przypadku bobiku;
- 11) 2500 kg – w przypadku ziemniaka.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964, z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 132, poz. 1110, Nr 141, poz. 1182, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 92, poz. 638, Nr 133, poz. 935, Nr 170, poz. 1217, Nr 187, poz. 1381, Nr 208, poz. 1541, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr ..., poz.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie minimalnej ilości materiału siewnego, jaka powinna być użyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 40d ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.).

Niskie wykorzystanie kwalifikowanego materiału siewnego przez rolników wpływa na obniżenie parametrów jakościowych surowców roślinnych wprowadzanych do obrotu oraz powoduje trudności w pozyskiwaniu przez zakłady przetwórcze i eksporterów dużych jednorodnych jakościowo partii produktów rolnych, a także przekłada się na niski poziom cen rynkowych tych produktów. Stosowanie zdrowego materiału siewnego to warunek konieczny do produkcji bezpiecznej żywności i pasz. Ważnym argumentem za stosowaniem kwalifikowanego materiału siewnego jest także zapobieganie chorobom przenoszonym przez ziarno, w tym także chorób kwarantannowym.

W związku z powyższym w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi opracowano „Program poprawy jakości produktów rolnych poprzez zwiększenie zużycia kwalifikowanego materiału siewnego”. Do realizacji dopłat określonych w Programie wyznaczono Agencję Rynku Rolnego.

Jednocześnie, w związku z wystąpieniem suszy na znacznej części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz podjętymi przez Radę Ministrów działaniami zmierzającymi do udzielenia pomocy producentom rolnym, którzy w 2006 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowaną dotknięciem ich gospodarstw suszą, dopłatami z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany będą objęci też ci producenci, którzy jesienią 2006 r. oraz wiosną 2007 r. zakupili i zużyli do siewu materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany.

Agencja Rynku Rolnego będzie udzielała dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego, na wniosek producentów rolnych. Dopłaty będą udzielane do powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych, jeżeli ilość materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany zużyta do obsiania lub obsadzenia tych powierzchni jest nie mniejsza niż minimalna ilość materiału

siewnego, jaka powinna być użyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych. Warunkiem uzyskania przez producenta rolnego dopłaty jest posiadanie przez niego działek rolnych, na których uprawia się rośliny objęte dopłatami, o łącznej powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, przy czym za działkę rolną uważa się zwarty obszar gruntu rolnego, na którym jest prowadzona uprawa, o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha, wchodzący w skład gospodarstwa rolnego.

Powyższa forma pomocy ma charakter pomocy de minimis w rolnictwie i jest udzielana zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa (Dz. Urz. UE L 325 z 28.10.2004, str. 4). Ogólna kwota pomocy przyznana przedsiębiorstwu sektora rolnego nie może przekroczyć 3 tys. euro w dowolnie wyznaczonym okresie 3 lat. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel. Skumulowana kwota pomocy przyznana różnym przedsiębiorstwom sektora rolnego w dowolnie wyznaczonym okresie 3 lat nie może przekroczyć wartości dla każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, ustalonej w załączniku I do rozporządzenia nr 1860/2004. Pułap 3 tys. euro wyraża się jako dotację pieniężną. W przypadku gdy pomoc jest udzielana w formie innej niż dotacja, kwota pomocy stanowi subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto. Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa stosowana do celów dyskontowych oraz do obliczania kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej jest stopą referencyjną stosowaną w momencie przyznania dotacji. Pomoc nieprzekraczająca pułapu 3 tys. euro na beneficjenta w dowolnie wyznaczonym okresie 3 lat, w przypadku gdy całkowita kwota takiej pomocy przyznanej wszystkim przedsiębiorstwom nie przekracza pułapu ustalonego przez Komisję Europejską na poziomie ok. 0,3% rocznej produkcji rolnej, nie wpłynie na handel między państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz nie zakłóci zasady konkurencji i dlatego pomoc taka nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

W związku z powyższym pomoc ta nie podlega procedurze notyfikacji przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu WE. Agencja Rynku Rolnego będzie wydawać beneficjentowi pomocy zaświadczenie stwierdzające, że udzielona pomoc publiczna jest pomocą de minimis w rolnictwie – art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz.

1291 oraz z 2006 r. Nr 245, poz. 1775). Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis będzie także zobowiązany do przedstawienia, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy, wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w ciągu 3 ostatnich lat poprzedzających dzień wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy (art. 37 ww. ustawy).

Dopłaty dla producentów rolnych, którzy w 2006 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowaną dotknięciem ich gospodarstwa suszą nie mają charakteru pomocy de minimis w rolnictwie, ponieważ limit pomocy w rolnictwie jest ograniczony zarówno, co do kwoty pomocy indywidualnej, jak i kwoty globalnej przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej. Intencją jest jednak, aby podmioty poszkodowane przez suszę otrzymały wsparcie finansowe, niezaliczane do indywidualnych limitów pomocy w rolnictwie przy wykorzystaniu tego samego mechanizmu udzielania dopłat.

W przypadku udzielania dopłat dla producentów rolnych, którzy w 2006 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowaną dotknięciem ich gospodarstwa suszą zasady i warunki udzielania takiej pomocy będą takie same jak dla producentów rolnych, którzy ubiegają się o dopłaty w ramach pomocy de minimis w rolnictwie, przy czym wysokość dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia kategorii elitarny lub kwalifikowany nie może przekroczyć wysokości szkody oszacowanej przez komisję powołaną przez wojewodę, pomniejszonej o wysokość pomocy przyznanej na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji programu pomocy dla gospodarstw rolnych w celu złagodzenia skutków suszy (Dz. U. Nr 155, poz. 1109). Producenci tacy będą musieli dołączyć do wniosku kopię protokołu oszacowania szkód oraz decyzji o udzieleniu pomocy społecznej przez kierownika ośrodka pomocy społecznej, w przypadku skorzystania z takiej pomocy. Szkada w uprawach spowodowana suszą będzie oszacowana przez komisję powołaną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1996 r. w sprawie szczegółowych kierunków działań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz sposobów ich realizacji (Dz. U. Nr 16, poz. 82, z późn. zm.). Dopłaty dla takich producentów będą przyznane, jeżeli w ich gospodarstwie szkoda w uprawach spowodowana suszą, oszacowana przez komisję powołaną przez wojewodę będzie wynosić średnio nie mniej niż 30%.

Producent rolny, który skorzysta z pomocy udzielanej w ramach przyjętego przez Radę Ministrów „Programu pomocy dla gospodarstw rolnych w celu

złagodzenia skutków suszy” będzie mógł w kolejnych latach skorzystać z dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego w ramach pomocy de minimis w rolnictwie, a także będzie mógł ubiegać się o kredyty preferencyjne na wznowienie produkcji w swoim gospodarstwie, po uzyskaniu stosownej opinii wojewody.

Wielkości, o których mowa w § 1 projektowanego rozporządzenia, zostały określone na podstawie norm wysiewu ustalonych dla poszczególnych gatunków roślin uprawnych. Średnie normy są wykazywane w podręcznikach szczegółowej uprawy roślin, które zostały ustalone na podstawie długoletniej praktyki rolniczej i uwzględniają właściwości materiału siewnego, w szczególności ciężar hektolitra i siłę kiełkowania oraz warunki przyrodnicze upraw, w tym rodzaj gleby, termin siewu i przeznaczenie plonu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie znajduje się w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie swym zakresem obejmuje producentów rolnych, którzy zużyli do siewu lub sadzenia materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany, przedsiębiorców prowadzących obrót materiałem siewnym, Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Agencję Rynku Rolnego.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość poprzez poprawę funkcjonowania przedsiębiorstw działających w sektorze nasiennym. Zakładany wzrost sprzedaży kwalifikowanego materiału siewnego powinien poprawić trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorstw prowadzących produkcję i obrót materiałem siewnym, a także być zachętą do inwestowania w nowoczesne techniki i technologie stosowane w nasiennictwie.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

W ramach prowadzonych konsultacji społecznych projekt rozporządzenia został przesłany do organizacji społeczno – zawodowych, związków zawodowych, a w szczególności do: Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,

Krajowej Komisji NSSZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych, Rady Krajowej Związku Zawodowego Rolników „Samoobrona”, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Polskiej Izby Nasiennej, Związku Twórców Odmian Roślin Uprawnych oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Opracowano w Departamencie
Hodowli i Ochrony Roślin:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: